

Papalık Makamı
JÜBİLE KONUŞMALARI
PAPA FRANCISKUS HAZRETLERİNİN KATEŞİZMİ

VI. Pavlus Salonu

1 Şubat 2025 Cumartesi

Ümit etmek, arkasına dönmektir, Mecdelli Meryem

Sevgili Kardeşlerim,

Jübile, insanlık ve Dünya için yeni bir başlangıçtır; her şeyin Tanrı'nın ezeli rüyasında yeniden düşünülmesi gereken bir zamandır. Ve "Allah'a dönme /konversiyon" kelimesinin bir yön değişikliğini ifade ettiğini biliyoruz. Artık her şeye başka bir açıdan bakabiliyoruz ve adımlarımız da yeni hedeflere doğru gidiyor. İşte asla hayal kırıklığına uğratmayan ümit böyle doğar. İncil bunu birçok farklı şekilde anlatır. Ve bizim için de, iman tecrübesi, hayatın içinde ve değişebilen ve tabiri caizse Allah'ın ezeli ve ebedi rüyalarında yeri olan insanların örnekleriyle teşvik edildi. Aslında, dünyada çok fazla kötülük olsa bile, kimin farklı olduğunu ayırt edebiliriz: çoğu zaman onların en sonuncu sırada, en küçükler arasında olmalarına rağmen aslında ne kadar büyük ve önemli olduklarını görmek bizi fetheder.

İncillerde Mecdelli Meryem figürü diğer kişilerin hepsinden daha ön plandadır. İsa onu merhametle iyileştirdi (bkz. Luka 8,2) ve o değişti. Kardeşlerim, merhamet değiştirir, merhamet kalpleri değiştirir. Ve Mecdelli Meryem, Tanrı'nın merhametiyle yeniden Allah'ın rüyalarına geri döndü ve yolculuğuna yeni hedefler koydu.

Yuhanna İncili, onun dirilen Mesih İsa ile karşılaşmasını, bizi düşündürtecek bir şekilde anlatıyor. Birden fazla yerde Meryem'in arkasına döndüğünü söylüyor. İncilci Yuhanna çok iyi seçilmiş sözlerle olayı bize anlatıyor. Meryem ilk önce gözyaşları içinde mezara bakıyor ve sonra arkasına dönüyor: Dirilen Rab, mezarda, ölüm tarafında değil yaşamın tarafındadır. Ama O'nu her gün karşılaştığı herhangi birine benzetebilir.

Daha sonra isminin söylendiğini duyuyor ve o zaman İncil, Meryem'in arkasına döndüğünü anlatıyor. İşte, Meryem'in ümidi böyle büyüyor: Artık mezara bakıyor, ama onu eskisi gibi görmüyor. Gözyaşlarını kuruyor, çünkü onun adı çağrıldı: Onu yalnızca hocası bu şekilde çağırıyordu. Böylece eski dünya hala yerinde duruyor görünse de artık her şey değişmiştir. Kutsal Ruh yüreğimizde işlerken ve Rab bizi adımızla çağırdığında Rabbimizin sesini nasıl ayırt edebileceğimizi biliyor muyuz?

Sevgili kardeşler, geleneksel olarak "havarilerin havarisi" olarak adlandırılan Mecdelli Meryem'den ümidi öğreniyoruz. Yeni yeryüzü ve yeni gökyüzüne girmek için bir kereden fazla dönüşmek yani konversiyon yani (Allah'a doğru) yön değiştirmek gerekir. Yolumuz, bakış açımızı sürekli değiştirmek için bir çağrıdır. Bizler her şeyi bildiğimizi iddia edemeyiz, ancak Dirilen Rab, adım adım bizi kendi dünyasına götürüyor. Bugün kendimize soralım: Dönüp farklı bir gözle, farklı bir bakış açısıyla olaylara bakmayı biliyor muyum? Benim bir dönüşüm için, yön değişikliği, konversiyon için arzum var mı?

Fazla emin, fazla gururlu bir ego, Dirilen İsa'yı tanımamızı engeller: Aslında bugün bile, O'nu kolayca arkamızdaki sıradan insanlardan biri gibi görebiliriz.

Ağlayıp ümitsizliğe kapılmış olsak da üzüntüyü geride bırakıyoruz. Geçmişin karanlığına, boş mezara bakmaktansa Mecdelli Meryem'den hayata dönmeyi öğreniyoruz. Orada bizi Rab bekliyor. Orada bizim adımız söyleniyor. Çünkü gerçek hayatta bizim için her zaman ve her konumda bir yer var. Senin için, benim için, herkes için... Kimse bunu bizden alamaz, çünkü o bizim için hazırlandı. Halk ağzıyla söyleyecek olursak, yerini boş bırakmak kötüdür. Burası benim yerim, gitmesem de orası bana ait... O zaman düşünelim: Benim yerim neresi? Rabbin bana verdiği görev nedir? Bu düşüncenin hayatta cesur bir tutum almaya yardım etmesini dilerim.

Teşekkürler